

[Glistrup]

er ikke tilfældige bjerge af papir, der efterlyses.

Når så hr. Camre siger: ja men det var jo kun 60 linjer, vil jeg igen henlede hr. Camres opmærksomhed på, at det publiceres som hovedresultaterne, hvor man står til rådighed med yderligere detaljer, men hr. Camres parti sørgede for, at de nærmere detaljer ikke kunne komme frem i skatteudvalget, ved at afbryde forhandlingen så hurtigt, som det skete.

Så siger skatteministeren, at vi kunne da bare have læst det meget vigtige svar, som han har givet på spørgsmål 34. Jeg skal love for, at vi har læst svaret på spørgsmål nr. 34 lige så grundigt, som det i alt sit æggedanseri faktisk er blevet udformet, for når man virkelig læser, hvad der står i svaret på spørgsmål nr. 34, er det jo ét stort dementi af alt det, som skatteministeren på facaden vil give indtryk af. Man siger, at der har været kontakter mellem ministeriet og EF omkring fremsendelsen af brevet den 19. januar, altså mellem den 15. og den 23. januar, og så siger man, at man ikke i tolddepartementet var overrasket over, at man fik de beregninger, man fik. Det er da kun en kompliment fra tolddepartementet til hr. Burkes afdeling, at man ikke var forbløffet over, at man dér virkelig har en ekspertise, der kan udregne tingene, sådan at man får koncist og præcist det, som man har brug for at få at vide. Derfor var det svar på spørgsmål nr. 34, som skatteministeren lægger så stor vægt på, skam også afslørende, men da var jo for længst de forskellige over alle bjerge, så vi ikke kunne komme videre med det. Hr. Flygaard tillod sig at sige, at det var noget, som kun fandt sted i det sidste møde, hvor kun ting af rent formel karakter skulle behandles, og derfor kunne man godt undlade overhovedet at deltage i arbejdet. På det tidspunkt, da partierne på nær de fire største forlod arbejdet, havde udvalget ikke fået svar på ét eneste af de spørgsmål, man havde stillet, og derfor var det virkelig således, at der ikke var noget som helst grundlag for at antage, at det bare var et møde af formel karakter, som man uden videre kunne blive væk fra. Det førte altså også til, at socialdemokratiet, ministerens parti, alene kunne danne flertal og majorisere, sådan at man f. eks. ikke kunne få fulgt det svar op, som ministeren selv nu forsøger at figenbladdække sig bagved,

nemlig svaret på spørgsmål nr. 34. Det gav i allerhøjeste grad anledning til både 7 og 8 yderligere tillægsspørgsmål, men det kunne man altså, som følge af, at man havde overladt flertallet til socialdemokratiets 7 udvalgsmedlemmer, ikke opnå at få virkelig belyst, og det er derfor, sagen stadig væk er så dårligt belyst, som den er.

Vi har dog det lille håb tilbage, netop knyttet til det samme Danmarks retsforbund, hvis meriter blev så grundigt gennemgået af hr. Gammelgaard, at hvis vi taler tilstrækkelig længe, så svinger pendulet tilbage igen i den rigtige stilling med den udsvingsrytme, som det er på vej ud i, for jeg lagde nøje mærke til, at hr. Flygaard, da han havde ordet under behandlingen af ændringsforslagene, sagde: retsforbundet vil stemme for, hvad der ligger nærmest ved, hvad vi synes, og så bebudede hr. Flygaard, at han nærmere ville belyse, hvad der lå nærmest ved, hvad retsforbundet mente, senere hen, men det kom bare ikke i hans indlæg. Kan der være nogen som helst tvivl om, at for et antibureaukratisk, praktisk, retsstatsmæssigt indstillet parti som Danmarks retsforbund må det, der ligger nærmest ved, være noget, der kan administreres uden alle fupnumre og gesvejsninger, noget, man simpelt hen kan få til at virke ude i det praktiske liv? Hr. Flygaard tændte altså trods alt – for nu at fortsætte hr. Gammelgaards skribentvirksomhed vedrørende Danmarks retsforbunds holdning – yderligere et lys i det mørke, hvormed hr. Gammelgaard måtte slutte sin fremstilling, da han sagde, at nu ville man nok stemme for det, der ligger nærmest ved, hvad retsforbundet synes om, når man ikke kan få det ideelle; og det, der ligger nærmest ved, er bestemt ikke at kaste Danmark ud i det bøvl, besvær og overadministrereri, der ligger i en importværdiafgiftsbeskatning, hvorefter Danmark skal stilles over for, hvis det kan få lov til at løbe i to år, et erstatningskrav på de 2.850 mill. kr., som man i mellemtiden har fået betalt i afgifter fra danske virksomheders side, fordi denne ordning, som sagen nu har udviklet sig, klart og tydeligt peger i retning af, at den vil blive underkendt, således at vi har kørt uden nogen spiritusbeskatning i de mellemliggende år.

Lad os derfor få visket tavlen ren, lad os nedstemme den dynamitmine, som det efterhånden er blevet til at skatteministeren har